

כתור אור עליון

העלוך מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פסח

חג פסח - שבת חול המועד - שביעי של פסח

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני שבת חוהמ"פ
הדלקת נרות-18:42
צאת שבת - 19:43
רבינו תם-20:18

ישראל מכינים עלילת דם על ישראל, ואכן, כעבור זמן קצר נמצאה גופת ילד נוצרי בחצר ביתו של הרב. אך המלך, שידע על הגזירה מראש, העניש את הבישוף כראוי לו, ופטר את הרב מכל עונש. באותו מעמד שאל המלך את הרב מהו ביאור הפסוק "הֲלָלוּ אֶת ה' קֹל גוֹיִם, שִׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֲמִים; כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֲסֶדוֹ". והרי אם גבר עליכם חסדו, עליכם מוטל לשבח ואל עלינו? ובטרם השיב הרב, נענה המלך ואמר בעצמו: "דע לך, אדוני הרב, שאנו הגויים יכולים להלל את אלוקי היהודים על הניסים שהוא עושה לכם, בניו, אף מבלי שיהיו מודעים להם!" השגחה עליונה זו הנסתר לעיתים מעינינו ונגלית לגויים המהללים על כך את שם ה', מתבררת מפעם לפעם גם בזמננו. עיתונאי לא יהודי בשם ויליאם קוניג, שעבד שנים רבות ככתב בבית הלבן, חיבר ספר ששמו "עין בעין", ובו הוא מפרט רשימה ארוכה מאוד של דרישות וגזרות לחץ של הממשל האמריקאי על ישראל, כאשר מיד לאחריו, בתוך עשרים וארבע שעות, נחת אסון כבד על האמריקאים. הספר כולו מוקדש רק לעניין זה, ומפרט מאות "מקרים" כאלה שהתרחשו באופן קבוע ובעיתות מדויק. כעיתונאי שאינו יהודי מעיר קוניג על גבי כריכת הספר: "האם יתכן שמדובר רק בצירוף מקרים, או בהוכחה ניצחת לכך שאלוקים שומר באופן פעיל על עם ישראל?" אנו, כיהודים, איננו עוקבים אחר הקשר שבין הגזירה לאסון ואיננו יודעים את השגחת ה' יתברך עלינו. אבל הגויים, החיים בתוככי מערכותיהם, רואים את אשר הם זוממים לעשות וכיצד הקב"ה מצילנו מידם, אינם יכולים להתעלם מכך. אולם תפקידנו להיות שמחים באהבת ה' אותנו, לחיות מתוך אמונה בטחון ושלווה, ומתוך כך להתחזק בלימוד תורת ה' ובשמירת מצוותיו. שבת שלום וחג שמח.

במהלך אמירת ההגדה של פסח אנו אומרים "והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו... והקב"ה מצילנו מידם". ו' החיבור שבתחילת הקטע הזה מלמדת כי "היא" - זוהי ההבטחה עליה דובר קודם לכן: "ברוך שומר הבטחתו לישראל". והרי אנו מכריזים כי הבטחה זו שהבטיח הקב"ה לישראל לשומרם ולגואלם, היא זו שעמדה לעם ישראל במשך כל הדורות שיישאר חי וקיים על אף כל רדיפות האומות. אלא שיש להבין, מדוע מלכתחילה יש צורך שיעמדו עלינו לכלותינו, ואז זקוקים אנו שה' יתברך יצילנו מידם? האם לא עדיף היה שהקדוש ברוך הוא יגרום לכך שאויבינו לא יעמדו עלינו מתחילה לכלותינו? אבל הביאור הוא, שמתוך שאויבינו עומדים עלינו לכלותינו, הרינו עתידים לצאת ברכוש רוחני גדול, ומתקיים בנו מעין הכתוב ביציאת מצרים: "וְאֶחָדֵךְ כֵּן יֵצֵא בְרַכְשׁ גָּדוֹל". שכן, כל זמן שהאדם הפרטי והעם בכללותו נמצאים בשגרת החיים הטובים, אין הם נותנים לעצמם להתעורר ולעבוד את ה' יתברך מעומקא דליבא, אלא לכל היותר כמצות אנשים מלומדה. אבל הצער שהאומות גורמות לנו בגזירותיהם מביא אותנו לזעוק לאבינו שבשמים מעומק ליבנו, ועל ידי זה דבקים אנו בה' אלוקינו, וכך מתקיימים כל חלקי ההבטחה לאברהם אבינו בבית בין הבתרים. ובאמת, כך רואים תמיד, לאורך כל ההיסטוריה, שעם ישראל הוא ככבשה בין שבעים זאבים, ועצם קיומנו הוא הנס הגדול מכל הניסים וכמו שכתב היעב"ץ בהקדמה לסידורו. תופעה זו כה מופלאה, עד שאפילו רבים מחכמי אומות הביעו את התפעלותם העצומה ממנה. ההיסטוריה היהודית מלמדת כי לעיתים הגויים מודעים לניסים הנעשים עמנו אף יותר מאתנו. כגון המעשה הידוע באחד ממלכי אירופה שנודדה שנתו, ויצא לטייל בלילה, ובמהלך טיולו הגיע לחלון ביתו של הבישוף וראה בעדו את צוררי

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות מליחה
טעם מליחת הבשר
והו סדר מליחת הבשר:
הדחת הבשר

קודם המליחה יש להדיח את הבשר עד שיהיו מי השטיפה לבנים ונקיים, וישפשף היטב בידיו את החתיכה בפרט במקומות שהדם נקדש. והטעם להדחה זו כדי שהמלח יוכל לשאוב את הדם מהחתיכה, ולא יתעכב הדם לצאת מחמת הדם שעל פני החתיכה, שלא יתן למלח לפעול את פעולתו כראוי. (רמה)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשל"צ הגאון
הרב יצחק יוסף שליט"א

מותר ליהודי למסור את רכבו בערב-שבת לחיקון במוסך של גוי שכל פועליו גויים, על מנת לקבלו ביום ראשון בבוקר כשהוא מתוקן, ובתנאי שקצב לו סכום תשלום מסוים עבור עבודתו, וגם יש שהות מספקת ביד הגוי לבצע את התיקונים בערב שבת או במוצאי שבת, ואז אפילו אם הגוי מבצע את התיקונים בעצם יום השבת מותר, הואיל ואינו עומד לגוי לעבוד בשבת, אלא הגוי עושה כן על דעת עצמו. ואם מסר את הרכב לחיקון כשהזמן היה מצומצם, ואין שהות מספקת בידי הנכרי לבצע כל התיקונים ברכב, אלא אם כן יעבוד בעצם יום השבת, לכתחלה אין לעשות כן, שהרי זה כאומר לו בפירוש שיעבוד עבורו בשבת. ומכל מקום במקום צורך יש להקל בזה, גם אם ישלים את התיקונים בשבת. ואפילו אם המוסך של הנכרי נמצא באזור שגרים בו יהודים, וידוע שיש היכר בין מכוניות של יהודים ובין מכוניות של נכריים, בכל זאת אין לחוש למראית העין שיחדשו שהנכרי הוא שכיר יום של היהודי, כיון שהדבר ידוע לכל שהדבר נעשה בקבלנות. ואחינו האשכנזים מחמירים בזה. [שבת א' עמוד כא].

ההקדשה המרכזית
לרשות: מו"ר הרב דוד שלום [בצ"ר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמוחה, יידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה | **ולהבדיל לע"נ:** אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל.
להצלת עם ישראל ברחמיך ותשועת ולגאולה השלמה ברחמיך במהרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: האם מותר לכבס בגד חדש בחול המועד לצורך שיהיה לו יותר נח ללבושו כיון שאין נח לו ללבוש בגד שאינו מכובס?

תשובה: מותר בחול המועד רק לשרותו במים ולתלו-תו לייבוש בלי לסוחטו.

ביאורים: לגבי בגד מלוכלך להשרותו בחול המועד במים בלבד עיין כי בא מועד חוה"מ עמ' כ' בשם המהרש"ם ועוד שאסור הדבר כיון ששרייתו זהו כיבוסו. ולגבי בגד נקי לשרותו במים מבואר בשו"ע וברמ"א בסי' שב' סעי' ט' שלספרדים מצד כיבוס אין איסור חוץ ממים מרובים כשמקפיד על בגד זה שאז יש חשש שמא יסוחט. ולאשכנ"ז זים אסור כמבואר שם. ולמעשה גם בחול המועד סחיטת בגד ושפשופו הוא חלק מפעולת כיבוס האסורה ולכן רק אם ישרה במים ללא חומרי ניקוי ולא יסחטנו ורק יתלה הכביסה לייבוש אין חשש. וגם לאשכנזים לכאורה יש להקל בזה כיון שהמ"ב בסי' שב' ס"ק מח' החמיר בשבת כיון שהוא איסור תורה אבל כיבוס בחול המועד הוא מדרבנן ובפשטות בכהאי גוונא יש להקל במקום צורך. אלא שלסוחטו ולשפשופו נראה שאסור כיון שזו פעולת כיבוס שגם בשבת עובר על איסור מלבן באופן זה ורק שרייה ללא כיבוס וללא סחיטה מותר בבגד נקי ולכן למעשה מותר לשרותו במים ולייבושו בלי לסוחטו.

חדש!

אתת אלת

מאוצרו של מור"ר הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

קדוש על חמץ בליל הסדר

ונאכלנו!...
תשובה

הגאון הקדוש רבי מצליח מאזוז זצ"ל נדרש להשיב על השאלה ("איש מצליח" ח"ב סי' כ"ז), ותמצית תשובתו היתה כדלהלן: הדין הוא ש"מצטער פטור מן הסכה", כלומר, אדם שהישיבה בסכה גורמת לו סבל, ואם לך יושב בביתו לא יגרם לו אותו הסבל, הריהו פטור מחובת ישיבה בסכה. והלכה בידינו, שאם המצטער נאלץ לשבת בביתו בליל חג הסכות, הוא מקדש ומזכיר "את יום חג הסכות הזה". (וילדעת הרמ"א בסי' תרל"ט ס"ה שהמצטער חייב בסכה בלילה הראשון של החג, ראיה זו שכתב בגונג'ע לליל החג השני בחוץ לארץ, יען שם במשנ"ב סקל"ו).

ונוכל ללמד מכאן לענייננו, שכשם שבמצות סכה היושב בביתו ומקדש אומר "את חג הסכות הזה", ואין זה נחשב שנקמת סתיקה במעשיו, כך גם בליל פסח אין זו סתיקה שאומר בקדוש "חג המצות" בעוד הוא נאלץ לקדש על החמץ. והבאור בזה הוא, שמה שאומר "חג הסכות" או "חג המצות", הינו על הזמן, שבנקמת הוא זמן החג הזה, אלא שהאדם קעת פטור מן המצוה, אם בסכה מפני שמצטער, ואם בפסח מפני פקוח נפש.

לסכום: ה"איש מצליח" הורה ליהודים הקדושים בשו"א לקדש על הפת ולומר "את חג המצות הזה".

קבוצת יהודים מענים ומשפלים בתוככי הגטו שתחת הכבוש הנאצי, חזרו מעבודת הכפייה בליל ט"ו בניסן ועמדו לפני עריכת הסדר. היה זה סדר ללא ארבע כוסות וללא מצות, אולם "מרור" ודקמות כמי מלח בשעור גדול ביותר היו שם. מטות ההסכה "המפארות" היו ורגשי עץ, וביד כל אחד היה כזית חמץ, שהיו חבצים לאכל משום פקוח נפש. הם פתחו באמירת "הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים". הם כאבותיהם נתנים היו תחת מגן נוגש אכזרי המספק להם לחם צר, "לחם עני". הם חברו תפלה מיוחדת למאדע נדיר ואים זה של אכילת חמץ בליל הסדר: "רבנו של עולם, גלי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ולאכל בלילה הזה כזית מצה, כאשר צוית עלינו בתורתך: 'בערב תאכלו מצות, אך אתה צוית עלינו גם את מצות 'וחי בהם' ולא שימות בהם. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של 'וחי בהם' ולא שימות בהם..."

טרם אמירת הקדוש של ליל פסח, התעורר בקרבם הספק: כידוע, מי שאין לו יין לקדוש בליל שבת ויום טוב, מקדש על הלחם (כמבאר בשו"ע סי' רע"ב ס"ט), וגם אנו, שאין לנו יין, לכאורה נאלץ לקדש על הפת. ואולם הם התחבטו - האם אנו יכולים לקיים את מצות הקדוש בליל הסדר על לחם?! הלא לכאורה נראה הדבר כ"תרת"י דסתרי" [שני מעשים הסותרים זה את זה], כי כיצד נאמר "את חג המצות הזה", ונברך על החמץ

כשהילדים היו קטנים, הייתי משחק איתם כדורסל.
היום הרבה פחות, בעיקר כי הם גדלו והם כבר לא נכנסים יותר לטבעת.

קניבלים עושים יריד
בזני אתה ארוחה?

נאלצתי לעבור חברת אשכנזי.
זה לא היה כאול.

אמר מילא

ידידת היקרה,
בואי ונבטריסי איתן לאוסף מרתק לא 40 יום
לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות
בנושא הצניעות
מפי הרבנית רות שמש תליט"א
03-6171121
אח"כ ארביקא לזכרית 1-1 ארבלב 2

בואי תתחברי
לקו הישועות
(הלכות צניעות וסיפור ישועות)
3 דקות ביום
מצילות חיים
ותראי ישועות בכל התחומים

מספר הקו
073-383-4050
2448 וא 5

העלון מוקדש לרפואת: אברהם אלברט בן בלינה, מרים בת אסתר, אסף בן מרים, ב בת מרים, שמחה בת אסתר, יונתן נריה בן רעות. לרפואת כל חולי עם ישראל וגאולה שלמה בחדס וברחמים. להוספת שמות ולתרומות לעלון חייגו 050-5218899